

duktionen ca. 1 Million og for de tre Forbrugsafgifter ca. 1,616,000 Kr. Derved er omtrent det samme Forhold mellem Indkomst- og Formueskatten og Forbrugs-skatteerne bevaret som ved den oprindelige Forelæggelse. Men det Mindrebeløb, der fremkom, var for stort til, at Regeringen mente at kunne finde sig deri, og den maatte da ønske en Afgift, der stod udenfor baade de egentlige Forbrugsafgifter og Indkomst- og Formueskatten, til Kompensation for den samlede Nedgang i disse to Grupper af Skatter. Som en saadan Kompensationsafgift har man fundet en Forøgelse af Klasselotteriets Stempelafgift, om hvilken jeg i Dag i dette høje Ting har forelagt et Ændringsforslag til det Stempelovforslag, der foreligger. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Indholdet af dette Forslag; ærede Medlemmer ville vist allerede have faaet det omdelt. Det gaar ud paa en Forøgelse af Stempelafgiften for Klasselotterisedler, der anslaaes til at ville indbringe 514,000 Kr. Endvidere har jeg i Dag i det andet Ting forelagt et Forslag om en Forøgelse af Totalisatorafgiften. Forslaget gaar ud paa at forøge Afgiften i Henhold til Loven af 1895 fra 5 pCt. af Omsætningen til 15 pCt., og samtidig indeholder Lovforslaget en Bestemmelse om, at Kommunernes Andel forandres med det Synspunkt for Øje, at Kommunerne skulle have rigeligt det samme, som de have haft før, men heller ikke mere, idet Forøgelsen paalægges for at skaffe Staten Kompensation. Man gør her Regning paa en Merindtægt af 287,000 Kr. Jeg vil blot ifølge Oplysninger, som jeg har faaet lige i dette Øjeblik fra Ministeriet, bemærke, at naar der er fremsat Frygt for, at den foreslaaede store Forøgelse af Afgiften skulde medføre en saa stærk Aftagen af Væddeløbsspillet, at Udbyttet for Staten skulde blive meget problematisk, tror jeg — desværre havde jeg nær sagt — ikke, at denne Frygt vil realiseres. Til Trods for, at enhver Finansminister gerne vil have Indtægt af de Forslag, han forelægger, vil jeg dog i dette Tilfælde sige, at jeg ikke vilde græde, hvis Indtægten skulde blive ringere end anslaaet, thi jeg tror, at baade af moralske og økonomiske Grunde maa den Spillelidenskab, der har grebet en Del af Befolkningen her i København, anses for meget uheldig. At der virkelig er en uhyre Tiltagen i Benyttelsen af disse Væddeløbsspil, viser sig bedst ved, at efter de Oplysninger, som jeg i dette Øjeblik har faaet, vilde Indtægten,

som jeg i Henhold til de Erfaringer, der forelaa for mig i Gaar, anslog til 287,000 Kr., hvis man lægger Erfaringerne fra det sidst forløbne Aar til Grund, blive omtrent 100,000 Kr. mere. Dette viser bedst, hvilken stærk Tiltagen der er i dette Spil. Selv om Afgiften skulde virke til at formindske dette Beløb en Del, vilde Stat og Kommune dog komme til deres Penge.

Jeg skal i Forbindelse hermed nævne, at jeg i det andet Ting i Dag har forelagt et Forslag, der fremtræder som et Led i den Overenskomst mellem de forskellige Sider i dette og det andet Ting, som er sluttet angaaende Skattelovene, et Forslag, der gaar ud paa en ekstraordinær Henlæggelse til Kassebeholdning og Reservefond. Jeg betoner udtrykkeligt, at baade Regeringen og dens Parti betragter dette Forslag som et fast Led i den sluttede Overenskomst og anser sig for forpligtet til at gennemføre det. Jeg skal ikke her i øvrigt komme ind paa Enkelthederne i dette ikke meget vidløftige eller vanskeligt overskuelige Forslag. Jeg kommer nærmere til at omtale det, naar det naar her op, men Hovedpunktet i det er dette, at den Indtægt, som overstiger den normale Indtægtsforøgelse fra Aar til Aar, skal henlægges ekstraordinært først til Reservefonden, indtil denne har naaet et Beløb af 25 Mill. Kr., og derefter deles mellem Reservefonden og Kassebeholdningen. Dette skal finde Sted i en 5 Aars Periode. Jeg anser dette Forslag for heldigt, idet det falder udmærket i Traad med de Betragtninger, jeg gjorde gældende ved Finanslovsforlagets Forelæggelse i Folketinget i Oktober 1911, angaaende Nødvendigheden af at styrke baade vor Kassebeholdning og Reservebeholdning paa to Maader, baade ved at gøre Beholdningerne mere disponible, da de, som jeg udviklede den Gang, for en meget stor Del ikke ere til at realisere, hvis der virkelig skulde ske noget, og ved at forøge dem. Jeg skal ikke i øvrigt komme ind paa Enkelthederne ved vedkommende Anmærkninger paa Finansloven; de have forlængst faaet Lovkraft; jeg skal kun erindre om, at jeg der med Lovgivningsmagtens Tilslutning har sat det foreløbige Maal for Reservefondens Forøgelse til 25 Mill. Kr. Det er ogsaa derfor, at dette Tal er valgt i dette Forslag. Efter at vi have gennemgaaet en Periode, hvor vi i saa høj Grad have forøget vor Statsgæld, og hvor det i det hele har vist sig, at vi ikke i den Grad, som vi burde, have sat Tæring efter Næring, tror jeg, at det er rigtigt, at vi be-